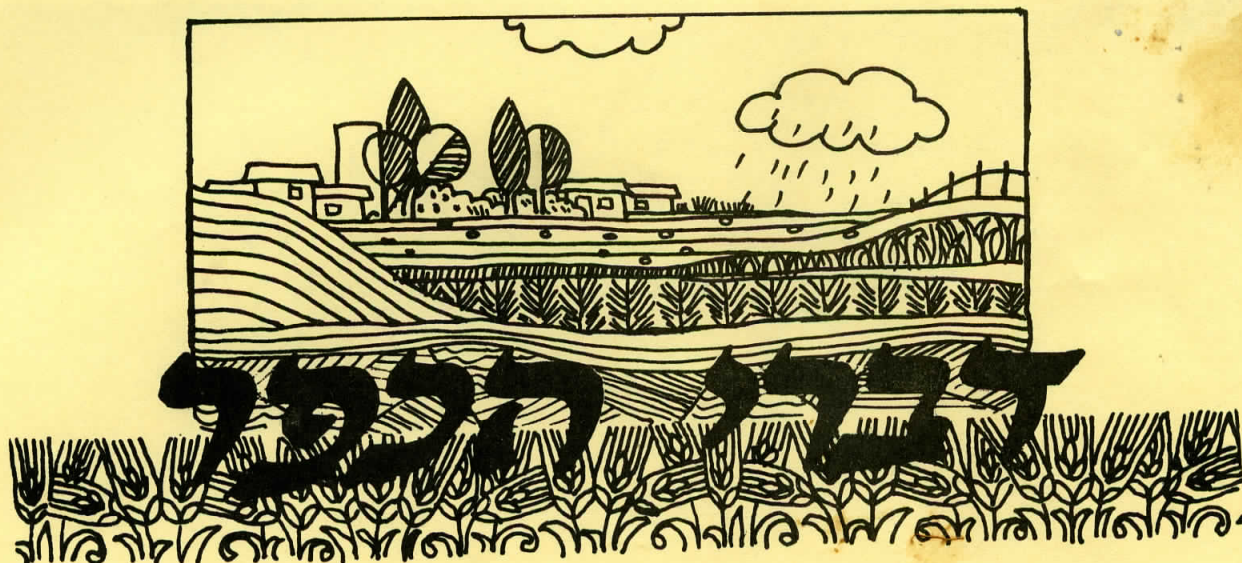

מהי מצווה?

לכאורה, דבר פשוט: חוק מחוקי הדת. אך באמת אין הדברים פשוטים כל כך. ולפני שאנו מנסים להגדיר במדויק את המושג "מצווה", טוב נעשה אם נבדוק, מאיזה שורש באה המילה "מצווה".

ברור שהשורש הוא צ ו ה - דהיינו, מתן פקודה, מתן הוראה, אולם בעברית יש משמעות נוספת למילה צוה, ופירושה - ליצור צוות, לחבר יחדיו כמה דברים או כמה אנשים.

לכן כאשר אומרים אנו מצווה - כוונתנו לומר את שני הדברים גם יחד, גם מ י ל ו י פ ק ו ד ה וגם י צ י ר ת צ ו ו ת א.... המצווה גם עושה את מקיים-המצווה לחלק מציבור, חברה, עם, שאור-חות-חיים משותפים, אחריות משותפת, עבר, הווה ועתיד משותפים מאחדים אותם.

הווה אומר: כשאנו אומרים על ילד או על ילדה, שהם נעשים בני-מצווה, כוונתנו לומר בכך, כי מעתה הם מחוייבים במילוי כמה וכמה דברים, שעד כה לא היו מחוייבים בהם. ומילוי המחוייבויות הללו מכניס אותם, מעתה, לחברת המבוגרים; הם נעשים, בכוח קיום המצוות, חלק מן הצוותא, מ"כלל ישראלי".

הרב שמואל אבידור הכהן

ביתכם כפר הנשיא מברך את בני המצווה ומשפחותיהם

א י י ל כ ץ בן לאה ונחמן
ד ו ת ן מ ע י י ן בן נועה ואפרים
ד ו ת ן ק ו נ י ג ס בן צביה ואנג'י
מ ו ר ן ע מ י ת בת רותי וגדי
ע ו ד ד כ ץ בן צביה ויוסי
ר ב י ב פ ר ל ס ו ן בן רג'י וג'יסון
ר ו נ י ו ג נ ר בת דליה ואודי
ר י נ ת א ו ר ן בת נורית וגבי
ש ר ו ן ג ו ל ד ב ר ג בת אביבה ובני

קצת מילדי הבר-מצווה

זהו, השנה נגמרה כמעט, עכשיו רק נשארה לנו ההצגה ואז השנה תסתיים.
זו הייתה שנה כייפית וגם קצת קשה ומאוד לחוצה, אבל בסך-הכול טובה.
והנה כמה מהמשימות שעשינו:
משאלה אישית - משימה בה כל אחד הגשים משאלה שלו ונסע למקום מיוחד
אותו בחר. ילדים נסעו לתל-נוף (שדה-תעופה צבאי), קורס יופי ב"מולה
סנטר", ועוד.
משימה אישית - בה עשינו משהו כדי לעזור לאנשים בקיבוץ: עבדנו בגינות
של חברים, ביקרנו את גברת בלאק, ועוד.
נסיעה העירה - משימה בה רצו ללמד אותנו להסתדר לבד, לכן שולחנו לתל-
אביב בזוגות, מצויידיים בכסף והמון עצות, ושם הסתובבנו לבד. היה כיף!
כמה מהמשימות לא הספקנו ואותן נעשה בשנה הבאה.
וכאן המקום להודות לכל האנשים בקיבוץ שעזרו לנו השנה.
מקורים שתיהנו מההצגה - עבדנו עליה קשה.

בני המצווה

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

9.7. אסנת אגנון
אלון פרימוסט
מרי כורדיאן (שרק)
דנה בן-חיים (נכדה)

10.7. יהודה עדר

11.7. ג'יסון פרלסון
אשר איילון

12.7. פרנק וטרמן
דוד אלמן
ענוה בן-זאב

13.7. מיקי חייט
שפרה שוורץ
אריאן סוקל

14.7. ריבה בן-נתן
ריימונד גוטר
הרולד ואלך

15.7. מיכאל דוארי
משה גרשמן
אנגה סגל
אריאל סינה
בועז אנגלסברג

י מ י - נ ל ש ו א י ן

10.7. יהודית וקני ויטהם
דורית ומיקי חייט
מיכל ויעקב דדוש

13.7. אנט וחיים מעין
בקי ואריק ארנברג

14.7. דליה ורוי בוסקילה

עלוני הבר-מצווה

השנה החלטנו לחלק את עלוני (ברכות) הבר-מצווה רק למשפחות ולקרוביהן.
במזכירות תהיינה כ-40 חוברות למעוניינים לעיין בהן.
ובכן, עיינו והחזירו למזכירות. ולאספנים של חוברות אלה - תוכלו לבקשן
אצל בלהה.

מזל טוב והרבה שמחה ביום חג זה!

שושנה ש.

מה נשמע?

רשנת, הכתיבה ביחנה הפעם לנציגות בעלי השימחה, בני-המצווה (השמנת שמורים במערכת).

* השבוע, לכבוד הבר-מצווה, אנחנו הבר-מצווה Kids, לקחנו את "מה נשמע" תחת אחריותנו. אז קודם כול: רינת אורן, עודד כץ, רוני וגנר, אייל כץ, שרון גולדברג, דותן קוביגס, מרון עמית, דותן מעיין ורביב פרלסון עסוקים, יחד עם כיתה ח', בחזרות נון-סטופ. מזל טוב למשפחות.

* החופש הגדול התחיל ביום חמישי שעבר והילדים מבליים את הזמן בפעילות מקורית וחינו-כית - צפייה בטלוויזיה והתבטלות.

* בקשתם של אבלין והרולד לשנת חופש התקבלה באסיפה.

* באותה אסיפה הוחלט גם על קבלת ילדי חוץ למוסדות חינוך שלנו (בגיל הרך), כולל ילדים מטובא. כולנו מקווים שהשיטה החדשה תצליח.

* כרמי ושות' סיימו את צביעת המזכירות והאזור עם תוצאות מרשימות והתחילו לצבוע את החלק הישן של חדר-האוכל.

* כיתות י"א וי"ב עסוקות, בהדרכתו של דודו פ., בחזרות להצגת הסיום - מסורת חדשה.

* נבחרת השחייה של ילדינו חזרה ביום ראשון מתחרות שחייה מוצלחת בעמיעד, עם המון תעודות זכייה אישיות וקבוצתיות - יישר כוח!

* לאלכס ויעלי וינקלר, שבאו מארה"ב לביקור ולבת-מצווה של אחיינית, ברוכים הבאים. מקווים לראותכם אצלנו שוב.

* השריפה שהשתוללה ליד בית הקברות הישן ביום שני כובתה בלי הרבה נזקים.

* ילדי כיתה ט' - ביני, ענבל פ., ענבל ע. וסיון חזרו השבוע מקורס מד"צים (מדריכים צעירים).

* מועדות 30+ נפתח לפני שבוע וקיבל תרומות מדני נמלי ויוני בן-חיים. תודה להם. המועדון נפתח כל יום רביעי בערב וכל יום שבת אחה"צ.

* ילדי הנעורון (זה אנחנו!) והנעורים התחילו לעבוד בגן הירק שלהם (ליד מגרש הכדורגל) כדי להרוויח קצת כסף לרשימות-נהיגה, נסיעות לפולין ושאר הוצאות.

* (ילדי הבר-מצווה (גם זה אנחנו!) גמרו השבוע את השי לקיבוץ: פינת חמד ליד כיתתם. כולם מוזמנים לראות (אסור לדרוך על השתילים!)

* לערן עוזיאל, שחזר השבוע מבית-החולים ועכשיו מחלים בבית מדיזנטריה נאחל החלמה מהירה וכך גם לכל החולים בכפר הנשיא.

וזוהו, זה מה שהצלחנו לאסוף, לברר ולכתוב. מקווים שנהניתם -

ושבת שלום
בני המצווה

(המשך בעמוד הבא)

מה נשמע ?

"ב מ ב ט ש ב י"

* למען הסדר הטוב - יש למלא את החסר בדו"ח של "מה נשמע" מלפני שבוע על פעו-
לות התרבות בליל שבת.

קהל מגוון ורב-גילי הקשיב בצורה פעילה להרצאה על קריאת ידיו, ואין גבול
לפירושים של כל קו, בליטה, אצבע וחלק ממנה. היו כאלה שלמוחרת קיבלו שירות אישי
בפיענוח מפי המרצה עצמו.

* לפני מספר ימים החלטנו, אישי ואני, לעשות סיבוב בחוצות המשק, לראות את "חיי
הלילה" של הכפר. קודם נכנסנו ל"היכל הסנוקר", ועמדנו מוקסמים. מקום יפה ומסודר,
שקט ותרבותי. ביירת-קודש עקבנו אחרי משחק מרתק בין זוג צעיר, שידע בדיוק איך לכוון
את המקל על-מנת להזיז את הכדור הנכון בצבע המבוקש. בהחלט מעורר חשק ללמוד. הביקור
הבא - מועדון +30 במקלט מול חדר-האוכל. השעה היתה קרוב ל-10.00 (בערב) והמקום עדיין
ריק מאדם, אבל הכול היה מוכן לקלוט את הבאים. כיסאות-נוח, שולחנות קטנים, כוסות
מבריקות ומוסיקת-רקע - אווירה חמימה ומזמינה לכילוי. לא חיכינו - אך התרשמנו מן
המאמץ שהשקיעו, כך מספרים, רבקה ודוד א.

* מזל טוב לשמוליק אפשטיין, שמתחתן עם בחירת-לבו קריס בקולומבוס-אוהיו, כיום שישי
זה. נתן, כמובן, הוא ה-Best Man, וגם אביבה מלווה אותו. למרבה הפלא גם אנגה שלנו
תהיה נוכחת - כי היא בדיוק עכשיו מבקרת קרובת משפחה בעיר זו. וזו הזדמנות לאחל לה,
לבלבש וגם לג'יין תלם ולבנים בילוי נעים בחופשה.

* בשבוע הבא עוזבים אותנו חנה פ. והילדים, בדרכם להצטרף לדוד בדורצ'סטר. איחולינו
להיקלטות מוצלחת בין האנגלים של אנגליה. נחשוב עליכם רבות! וגם נתגעגע.

* המון החלפות בתפקידים מרכזיים בימים האחרונים. קשה קצת להתרגל לידיעה, שווילי
עכשיו יעבוד חלקית במפעל, ולא "יטיס" אותנו לראש-פינה או למחניים. במקומו ינהג
בני פ. - ואת בני מחליף רפי, שכבר נראה לגמרי בבית בסידור העבודה. בהצלחה לכולם!

* הלכתי לראות את הנזק בעקבות השריפה של יום ב'. ממש נס - שלא היה יותר גרוע.
החבר'ה הצליחו לעצור את הלהבות במחצית הדרך בין בית הקברות לשער שממול האמפי.
הלכה חצי שורה של עצי זית ועצי אקליפטוס בשדרה ההיא - בית הקברות הישן הרוס לגמרי
והאש הגיעה אפילו לחלקת דשא קטנה על-יד אתר ההנצחה לשואה. יותר רחוק קטלה האש כ-8
דונם אבוקדו וכמה דונם זיתים. נקווה שהיתה זאת השריפה האחרונה בעונה בוערת זו.

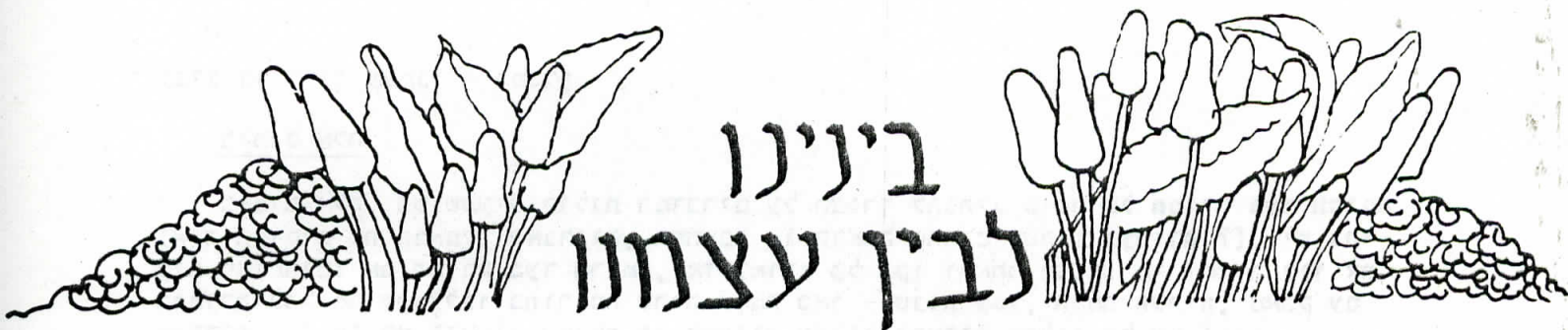
* מצפים להמון אורחים בסוף שבוע זה ויש לציין שנהיה עדים לאיחוד משפחות, שחברתנו
לא ראתה זמן רב. אני יודעת על שבת כהן-כץ, שיתייצב בהרכב מלא, וכל בני פרלסון
יתאספו מכל קצות תבל.

* מזל טוב מקרב לב לכל בני-המצווה ולמשפחותיהם - וסוף-שבוע מרגש ומהנה לכולנו!
וכרגיל - לחולים ולמבריאים - רפואה שלמה ומהירה.

שבת שלום ושבוע טוב

א ל ז ה

נעוד במסר מבית פרלסון: א. ניר התקבל ב"בצלאל", במגמה לארכיטקטורה.
ב. עם אבישי תבוא גם כלתו ששמה קייאן.

ומי פרנס אותי?

לא סוד הוא שיש הרבה דיעות שונות ומנוגדות בקשר לדברים שנכתבים בטור זה ואין ספק שאילו היה נערך סקר ביחס לאופיו של בעל הטור, התשובות היו מתחלקות לקשת רחבה של תגובות, כגון: מעליב/אנפנטילי/ציני/סרקסטי/מטיף/מסקרן/מעניין/עייף/כועס/מצחיק/מתנבא לריק/רגיש... ובוודאי היו כאלה שאסור להביא אותן לדפוס. ובזמן האחרון נאמר לכותב שורות אלו (אבא של "בינינו"), בלי קשר למה שהוא כותב, ש"בעולם שמשנתה ושמחייב את הקיבוץ להשתנות, הוא דורש שהקיבוץ ימשיך להיות מה שהיה." ועוד "היות ואין לחברים הצעירים בקיבוץ זה שום אידיאולוגיה קיבוצית, על הקיבוץ להשתנות."

וביחס למה הדברים אמורים? לא ביחס לעובדות שהקיבוצים לא יכולים להתפרנס מחקלאות בלבד ואם אין תעשייה מצליחה, אזי צריכים לעסוק במכירת שירותים (מלונאות, תיירות, תי-קון רכב וכו') - על זה אין חולקים. חילוקי דיעות, שמתחילים להיות תהומיים, נובעים לא ממה נתפרנס, אלא מאיך נתפרנס.

דו"ח ישיבת מטה-החירום מיום 13.6.89 פותח בשני משפטים, שיש לתמוה על כוונתם: "הוצגה התפיסה הגורסת שהדאגה לפרנסת המשפחה והקיבוץ אינה באחריות הקיבוץ בלבד, אלא הכרחי שלחבר יהיה חלק באחריות הזאת. לכן יש לבנות מערכת התייחסות שתאפשר לחבר לקבל על עצמו אחריות בנדון, תוך מתן חופש בחירה יותר גדול ביחס לעיסוקיו." עד כאן לשון הדו"ח. ועל מה התמיהה?

מהו הקיבוץ אם לא סך-הכל חבריו? הלא ברמז כאן, שאין לחבר אחריות לפרנסת משפחתו ולקיבוץ כיום! ולמה מתכוונים במילים "לפרנסת המשפחה והקיבוץ"? האט עד היום היו חברים שדאגו קודם לצורכי משפחתם ורק אח"כ לצורכי הקיבוץ? או אולי מדובר כאן על שרידי הסופר-חלוצים, שדאגו לצורכי הקיבוץ והזניחו את משפחותיהם?! האם כאן מרמזים לאלה שיש להם משפחות גדולות, שעליהם להתאמץ יותר מן הרווקים, כי ילדיהם החמודים עולים לקיבוץ המון כסף? אם זו המטרה, תגיע המשפחה הקיבוצית לשפל העירוני, שבו משפחה מרשה לעצמה לא יותר משני ילדים בממוצע, כי אין ביכולתה לפרנס יותר!

וכשמדובר במשפחה - האם מטה-החירום מכליל את שכבת הוותיקים בתוך הנטל, שמפרנסי המשפחות הצעירים יצטרכו לשאת? הלחץ של קיבוץ בית-אורן, על כל מה שקשור לשכבת הוותיקים שם, חייב להדריך אותנו. השאלה הופכת לאקוטית: מי יפרנס חבר פלוני וחברה אלמונית הקשישים - בניהם שנמצאים בקיבוץ בלבד או אולי גם בניהם שאינם חיים בקיבוץ? ומה דינם של אלה שאין להם ילדים או שילדיהם נמצאים כולם מחוץ לקיבוץ? העיקרון "מכל אחד לפי יכולתו, לכל אחד לפי צרכיו" נמחק ונרמס כאן.

והמשפט השני: "לכן יש לבנות מערכת התייחסות" - נשמע כאילו מדובר בתורת התייחסות של איינשטיין - "שתאפשר לחבר לקבל על עצמו אחריות בנדון תוך מתן חופש בחירה יותר גדול ביחס לעיסוקיו". האם אין כאן דבר והיפוכו?! אולי האחריות הקיבוצית תחייב שחבר מסויים יעבוד במפעל החדש שייפתח "קשה וקשוח" (פטנט ישראלי לצביעת שערות הראש בכל צבעי הקשת מבלי להשתמש בצבעים) ולא באבוקדו או בחולה, וזה למרות שאותו חבר רוצה ללמד שירה בודהיסטית בציבור. ומה אם המקצוע או העיסוק שמעניין חברה מסויימת אינו מביא את הסכום הדרוש לכיסוי ההוצאות היומיומיות שלה ושיבעת ילדיה (שכחנו לציין שאותה חברה נמנית עם המשפחות החד-הוריות)? האם נאמר לה "תפסיקי ללמד ילדים שמתקשים בלמידה בחצר, תפסיקי להיות עובדת סוציאלית או פיזיותרפיסטית, כי אלה מקצועות ששכרם נמוך? ומה גידו לכותב שורות אלה, אם אוניברסיטה במרכז הארץ תציע לו לכהן כראש הפ-קולטה לפיסיקה הלכתית, אבל בתשלום זעום? היכן הבחירה?

(המשך בע' ז')

בימים אלה

* בימים אלה, כשנשמעים קולות המדברים על הצורך להנהיג שיטה של תמורה בעד תרומה (איך בודקים את המאמץ, האנרגיה, המחשבה או הדאגה שהאדם משקיע בעבודתו?), יש ותיקים שזומרים: אם תמורה בעד תרומה, אז לאורך כל הקו ולאחר מעשה: מי יחזיר לנו את התמורה לכל מה שחוללנו בתוך מה שהיה שממה כאן - שנות עמל, הקמת תשתית, מאבק עם מוסדות...? אז לא ביקשנו תמורה, כי באמונה עשינו ובאהבה שתלנו כל עץ ושיח.

* איך חוסכים בתקופה משגעת כזאת? ברגע שנשתמש ביותר חשמל בהפעלת המזגן החדש נוכל לחסוך! כדי להגיע לחיסכון של 400,000 קילו-ואט, שחברת החשמל מחייבת בהסכם שחתמנו איתה, עלינו להשתמש ביותר חשמל! וכי לא נצטרך לשלם עבור הפעלת המזגן? ומישהו עשה חשבון כמה תעלה הפעלתו? ומדוע אף אחד לא דואג שהמתג האוטומטי שמפעיל ומפסיק את התאורה הציבורית של הקיבוץ יתפקד כהלכה?

פינת דודה ינטה

- לדודה ינטה שלומות, אני וחברתי רוצות לדעת, מה זה תושיה. היא אומרת שזה מה שקורה לה במקלחת ואני סבורה שזאת קללה צרפתית שהשתבשה tu chat. מהו הנכון? על החתום ניקולט פטנטית (כיתה ט' אי-שם).
- לבנות החן בכיתה ט', טוב לדעת שיש בנות שבתחילת החופש הגדול עדיין מגלות סקרנות אינטלקטואלית ולא סתם בולעות טונות גלידה ופוזלות בכיוון בוגרי י"ב. תושיה היא התמצאות, ערנות, קור-רוח וכו'. אין ספק שתשובות שתיכן מעניינות ומקוריות. אתן לכן דוגמה לתושיה: לפני כמה זמן עפו כמה חלקים מתיקרת חדר-האוכל הישן-חדש שלנו. היו חברים שנבהלו, אחד החל להתפלל, אחד החל למלמל "רעידת אדמה", אבל השלישי - אחד נחמן כ. המכונה אבו-סוברו - לא איבד את עשתונותיו, אלא טיפס והחזיר את מה שנפל (כולל שני ג'וקים ושתי ביצים של בולבול). בעד מעשה זה קיבל אות מרכז השירו-תים.
- לדודה ינטה שלום, ידוע לי שיש שוק זול ונחמד שמתקיים כל שבוע בחצור הגלילית. יש ירקות ופירות זולים וטובים וכמה מחברותי נוסעות לשם מדי שבוע בשבוע, כדי לספק את צורכי הפיות הבוכים בבית. גם אני רוצה לנסוע, אבל הבעיה היא שהנסיעה נעשית בשעות העבודה. מה עלי לעשות? על החתום בעלת מצפון.
- רבערץ המצפון היקרה, טוב לדעת שיש עוד אחת שלא שכחה שיש עקרונות. בתקופה של בלאגן כל אחד מנסה להצדיק את מעשיו. יש מצב אבסורדי שקיים: חברות נוסעות לחצור על חשבון העבודה, אחרים נוסעים לראש-פינה ואפילו לצפת, בדרך-כלל מחוץ לשעות העבודה. הכול מפני שהחנויות מתרוקנות אצלנו. אבל נסיעה היא זמן ואולי כרטיס "אגד" שעל הקיבוץ להחזיר, צריכים למשוך כסף מן הקופה והאדם הפשוט שואל - מה ההגיון בזה? אין תשובה פשוטה, אבל נראה לדודה המזדקנת שהפיתרון חייב להימצא בבית, אחרת יהיה תוהו ובוהו. שירותים מכל הסוגים קיימים כדי להקל על החבר, היעדרם גורם להפסדים בזמן, בעבודה, בטירחה ובכסף.

שבת שלום
א ר י ק

ל ק ר א ת ח ג מ ש ק

החברים מתבקשים להימנע מלהזמין אורחים לסוף-שבוע 14/7 - יום חג המשק.

ועדת התרבות - צוות החג

פִּינֵת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שֵׁם הַסֵּרֶס: מָאָן דֵּה סוּרְסֵס MANON DE SOURCES

בִּימָוִי: קִלּוֹד בְּרִי (על-פי מַרְסֵל פֶּאֲנִיּוֹל)

מַשְׁחָק: אִיב מוֹנְטָאן, דִּנְיָאֵל אוֹטִיִּי, עֵמְנוּאֵל בָּאָר, אִיפּוֹלֵט ז'ִירָאדוֹ, אֲלִיזָבֶת רֶפְרֵדִיִּיָה

וּבִכּוֹן, סֵרֶס הַהֶמֶשֶׁךְ לִ"ז'אָן דֵּה-פִּלּוֹרֵט". לְדַאבּוֹן הַלֵּב הֵלֵךְ לוֹ לַעֲוֹלְמוֹ ז'ִירָאָר דֶּפְרֵדִיִּיָה בְּסֵרֶס הַקּוֹדֶם וְהַהֶפְסֵד כּוֹלּוֹ שֶׁלָּנוּ בִּ"מֵאֲנוֹן". אֲבָל סֵרֶס הַהֶמֶשֶׁךְ נוֹשֵׂם אוֹתוֹ הַיּוֹפִי וַיִּפְסִיד גַּם מִי שֶׁלֹּא יֵרָאֶה אֶת מֵאֲנוֹן נּוֹקֶמֶת אֶת מוֹת אֲבִיהָ בְּפֶרֶוּבִינְצִיָּאֵלִים הַקֶּטָּנִים, שֶׁהִתְגַּרְדּוּ בְּאֵלִים וְאֵלָה שֶׁלָּחוּ נֶעֱרָה יִפְהַפִּיָה בְּדַמּוּתָהּ שֶׁל מֵאֲנוֹן הַנּוֹקֶמֶת. וְהִיא נּוֹקֶמֶת.

הַסֵּרֶס נּוֹגֵעַ בְּדַבָּרִים הַבְּסִיסִיִּים בִּיּוֹתֵר שֶׁמִּפְעִילִים אֶת הַצּוּפָה הַיּוֹם, כִּמוֹ שֶׁהִפְעִילוּ אֶת הַצּוּפָה בְּטֶרַגְדִּיָה הַיּוֹנִנִית הָעֵתִיקָה. יִסּוּדוֹת כִּמוֹ מִים, אֵשׁ, אֲדָמָה וְרִגְשׁוֹת פְּרִאִיִּים, מִיתוֹלּוּגִיִּים, בִּלְתִּי נִיתָנִים לְשִׁלִּיסָה, כִּמוֹ אֲהָבָה, קִינָאָה וְנִקְמָה.

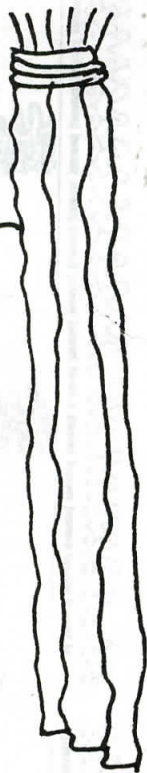
מוֹל מֵאֲנוֹן הַנּוֹקֶמֶת נִיצֵב סוֹבְרִיאָן הַקְּשִׁישׁ, שֶׁמְגוֹלֵם בִּיָּדֵי אִיב מוֹנְטָאן הַנִּפְלָא, רִשְׁעֵי בָשָׂר וְדָם, עֶרְמוּמִי שֶׁאִפְתָּן שֶׁגַם עוֹשֶׂה אֶת הַטְּעוּיּוֹת הַנּוֹבְעוֹת בַּהֲכָרַח מִפְּשַׁעוֹ הַטְּרָאגִי. כִּמוֹ שֶׁז'אָן דֵּה-פִּלּוֹרֵט לֹא הִצְלִיחַ לְהַגְשִׁים אֶת מִשְׁאֵת נַפְשׁוֹ בְּסֵרֶס הַקּוֹדֶם, כִּךְ סוֹבְרִיאָן לֹא יָזַכָּה לְהַגְשִׁים אֶת מִשְׁאֵת נַפְשׁוֹ - לְהִקִּים נֹצֵר לְמִשְׁפַּחְתּוֹ.

לְכוּ לִרְאוֹת אֶת הַסֵּרֶס. כִּמוֹ שֶׁכִּבֵּר רִאִיתֶם בְּז'אָן דֵּה-פִּלּוֹרֵט, מֵהִלַּכְתָּ עַל הַסֵּרֶס רוּחַ אֱלֹהִים. וְהַיּוֹפִי וְשִׁחְזוֹר הַתְּקוּפָה מְזַכִּירִים אֶת "שׁוּבוֹ שֶׁל מֶרְטִין גֵּרִי". סֵרֶס הַמֶּשֶׁךְ גָּדוֹל לְסֵרֶס גָּדוֹל. חֲבַל שֶׁמַּרְסֵל פֶּאֲנִיּוֹל לֹא זָכָה לִרְאוֹת אֶת הַסֵּרֶס שֶׁעָשָׂה קִלּוֹד בְּרִי מֵהַרּוֹמֵן שֶׁכָּתַב. אֲגַב, יִשְׁנֶן בְּסֵרֶס כִּמָּה סְצִינּוֹת קָשׁוֹת בְּמִיּוּחַד, אֲזֵי הֵיוּ כְּכֹנִים. בַּהֲצֻלָּה.

בְּגִלַּל חֲגִיגַת הַכֹּר-מִצּוּוֹה שֶׁתִּתְקִים בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת יוֹקֵרן הַסֵּרֶס בְּלִיל-שַׁבַּת.

1. (וְנוֹס) סֵרִיסִים

בְּכוֹרָה עוֹלָמִית

בְּיוֹם שִׁישִׁי הָבֵא, 14/7, תּוֹעֵלָה בְּאוֹלָם עִ"שׁ דּוֹד אֶלְעָזָר, לְרֵאשׁוֹנָה בְּדַבְרֵי יָמֵי כֹפֶר הַנִּשְׁיָא, הַצַּגַּת כִּיתָה ל"ב. זֶה כִּמָּה זָמָן שֶׁאֲנַחְנוּ מַגְלָגִלִּים אֶת הָרַעֲיוֹן הַזֶּה, שְׁפוּעַל בַּהֲצֻלָּה בְּקִיבּוּצִים רַבִּים. וְהַשָּׁנָה הַצֵּלַחְנוּ, לְדַעֲתִי מִשּׁוֹם שֶׁחֲבָרְנוּ לָהֶם יָחַד הָרָצוֹן שֶׁל הִ"בְּנִיקִים לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ לְמִשְׁק (לֹא סֵתֶם עֵרֶב) וְהַמוֹטִיבְצִיָּה שֶׁל הַצּוּוֹת.

וּבִכּוֹן, הַמַּחֲזָה הוּא מַחֲזָר וּמִתְרַחֵשׁ בְּתוֹךְ מוֹעֵדוֹן-לִילָה. חֵלֶק מֵהַדְּמוּיּוֹת הַמוֹפִיעוֹת - מִנְקָה רַחוּבוֹת, מוֹזָגָת, גִּ'רְמִי - נְבִיא שִׁיכּוֹר, מִנְחָה מִטּוֹרֶף, מִבְּקֶרֶת תִּיאֲטֵרוֹן יִפְתָּ-נֶפֶשׁ, צוּפָה עֶצְבָּנִי, קוֹסֶם שֶׁמַּעֲלָה יוֹנָה וְעִיט, רִינָה מֵאֲלַפֵּת הַקּוֹפִים וְשְׁלוּשֵׁת קוֹפִיָּה, לְהִקֵּת רוֹק בֶּשֶׁם "שׁוֹדְדֵי הַמִּקְדָּשׁ הָאֲרוּר"; לְהִקֵּת "נַעֲרוֹת הַהִיכָל", אֲזֻמָּד וּמוֹסָה - שְׁנֵי פּוֹעֲלִים עֶרְבִים, גִּנְרָל חֲרוֹן, חֲשַׁפְּנִית שֶׁמִּתְפַּשֶּׁט כִּמְעַט עַד הַסּוֹף וְתַזְמֹרֶת הַמוֹעֵדוֹן שֶׁתִּמְנָה סִקְסוֹפּוֹנִיסֵט עִם צִמָּה, נִגֵּן פִּסְנֵתֵר וְנִגֵּן גִּיטָרָה. אֶת הַמַּחֲזָה כָּתַב וּבִיִּים דּוֹדוֹ, אֶת הַכּוֹרִיאוֹגְרַפִּיָּה תַעֲשֶׂה שְׂרָה'לָה מ. וְאֶת הַמוֹסִיקָה הַלַּחִין גֶּל וִיִּסְבוֹרֵט. כִּמוֹבֵן, עֲלִיכֶם לַצּוֹת לִכְךָ שֶׁהַמַּחֲזָה יִגַּע בְּרוּחַ הַתְּקוּפָה, כִּמְתַחִיב, אֲבָל הוּא יִהְיֶה גַם מְבַדֵּר וְנִעִים לְאוֹזֵן. הַחֲבֵרָה עוֹבְדִים קָשָׁה וְנִתְמַכִּים עִ"י כָּל חֲבֵרַת הַיִּלָּדִים.

כָּל הַצִּיבּוֹר מוֹזְמָן לְבּוֹא, לִיהֲנוֹת, לְהַבִּיא אִתּוֹ הַרְבֵּה פְּתִיחוֹת וְנִכּוֹנוֹת לְהַקְשִׁיב. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁמִּיזוֹג-הָאוֹוִיר יַעֲבוֹד, אִי"ה. לְהִתְרַאוֹת בְּאוֹלָם בְּיוֹם שִׁישִׁי הָבֵא.

צוּוֹת הַנְּעוּרִים

"מבוא הגליל" בתור תיאטרון-בית

השבוע פגשתי את מלכת שבא בשירותים. לא ייתכן? בימינו הכול ייתכן. במיוחד בבית-ספר "מבוא הגליל" בשבוע האחרון של שנת הלימודים.

שבוע תיאטרון

כרגיל באירועים מסוג זה, בחדר הנורים אידרלמוסיה. "אתם מופיעים ב-8.15 בפני כיתות ב'-ג'. רגע, רגע. אז כבר יש מופע של הגדולים... איפה לוח המופעים? מי הוריד אותו?" וכו' וכו'. מילים כמו "קומדיה של ארטה" ו"תיאטרון אליזבתיני", "תיאטרון בידקטי" - עפות בחלל. איך ייתכן אחרת בהדרכת נוגה, המוסמכת למדעי תיאטרון ודודו בתור במאי אורח. בשבוע הזה, ומסתמא גם בשבועות הרבים של הכנות מצד הצוות, גוייס מירב הכוחות שבסביבה. מכפר הנשיא הגיעו גם מרקי ורות נאי, לשיעורים בפנטומימה ובובטרון. וישנה מאפרת מקצועית (תקוה) מעמיעד, שהעבירה שיעורים באיפור. ה"פנטלוניס" ומפלצות הים שלה מתרוצצים כעת בחצר.

כאמור, תוכנן שבוע זה בקפידה כבר זמן לא מועט. הוֹלֵט להקדיש שלושה ימים ל"תיאוריה" ושלושה ימים ליישום הנלמד. הילדים חולקו לקבוצות, עם תוכנית נפרדת לגילאי ב'-ג' ולגילאי ד'-ו'. כל כיתה הפכה לתיאטרון ביתי של הקבוצה הפועלת בה. שם נבנתה התפאורה, שם ערכו חזרות ובנו מודלים של "במה וקהל", כל מורה, לפי הדמיון והישג-הילד, הוסיפה פוסט-רים ומודעות כגון "אסור לעשן", "חדר הלבשה", "אין כניסה" וכו'.

מתוך סיבות טכניות (אין בבית-ספר אזורי זה של מאות תלמידים אולם היכול להכיל את כולם) נאלצה כל קבוצה להציג פעמיים ומספר מופעים התרחשו בו-זמנית

לפני שיכולנו להיכנס לאולם ההת-עמלות (שעל ממדיו המצומצמים כתבתי לפני זמן מה), היה צורך להוציא את המיתקנים ולהכניס לפחות מספר שורות של כיסאות, לנוחיות המבוגרים. הקהל הצעיר השתרע על הריצפה והתבונן בתפ-אורה התת-ימית, המוארת בכחול-ירוק. שם ההצגה "מלך הים והשועל הערום", בביצוע כיתות ב'-ג'. הנושא נתן כר נרחב לגלי-ים, מנוערים בידי אדם, סרטנים בהליכה אלכסונית, תמנון רב-זרועות, כלי-הקשה ומוסיקה סוערת. העובדה שרגלי הוד מלכותו לא נגעו בריצפה כשהוא ישב על כס-המלכות, לא הפריעה לאף אחד. המקהלה המדברת דיב-רה בקצב ובחן. בקיצור - מקסים. יצאנו כולנו מיוזעים, אך מרוצים

(המשך בע' 10)

בינתיים כבר מתארגנת קבוצה מכיתות ד' ו' בחדר-העיון. זה כבר עולם אחר - רציני ומאופק יותר הצגה בסגנון הקומידה-דל-ארטה, נאמר לי. עומדים בתור להתאפר, מתלבשים מאחורי הפרגוד. מציצים הצצה אחרונה בטקסט. שחקנים מקצועיים. "כשאתה אומר את המשפט הזה, אני רוצה שהקהל יבכה", אומר דודו לשחרר קטן עם פנים מאופרות בלבן. פנטלונה, כנראה, שרוצה להשיא את בתו לעשיר זקן. והבת, בשמלת נשף, שואלת את חברתה בקול נרגש "תגידי לי, אני יפה?" התפאורה מינימליסטית - שחור ולבן ברקע - שמבליטה את התלכשות הסגנוניות. בגיל "המתקדם" של כיתות ד' ו' מורגשת כבר ההזדהות עם סיפור האהבה. כולם שמחים יחד עם הקהל כשהבת זוכה בבחיר-לבה, ומסיימים במינואט מסוגנן ובהשתחוות מקצועית, לקול מחיאות כפיים סוערות.

תיאטרון התחנות מציג:

העצלנים

בכיתה ה' 1 של רותי כ.

כדי להספיק לטעום מכל סוגי המופעים, אני משתתפת בחזרה של "תיאטרון התחנות". סוג זה של מופע היה נוהג בכנסיות, כשהקהל (המתפללים) יושב במרכז וסביבו מוצג הסיפור (תמיד סיפור עם מוסר השכל) במוקדים שונים. במקרה שלנו התחנות הן "בויבריק", "יהופץ" ואחר-כך גם "הגיהינום". הפועלים ה"עצלנים" (שזה גם שם ההצגה) נודדים מכפר לכפר ולומדים בדרך הקשה שמי שלא עובד סופו באש הגיהינום. (מובטלים - נא לשים אל לבכם!). מרשים במיוחד היה השטן, שהגיש מפעם לפעם נאש הגיהינום ואיים על כולם. כאמור, היתה זו חזרה כללית, אבל גם מהקהל המועט זכו למחיאות-כפיים והשתחוות כיאות.

אל "שלמה המלך והדבורה" הוזמנית אישית - אולי בגלל המספר הרב של ילדי כפר הנשיא שהשתתפו (לא אפרט - כולם עבדו ברצינות, אם תוצאות בהתאם). בגלל תקלה בחישוב הזמן שכב שלמה המלך על מיטתו כבר עשר דקות לפני תחילת ההצגה, ולמראשותיו שני משרתים מנפ-נפים במרץ במניפת דקלים. חידוש מעניין - סדרנים מחלקים "תוכניה" (ראה ראש הכתבה).

מתוך אילוצים מספריים, כנראה (תפקידים מעטים למספר גדול של ילדים) התחלפו השחקנים לאורך כל ההצגה, דבר שגרם לבלבול קל ולחוסר יכולת להזדהות בביטחה עם הגיבור הראשי. איזה מזל שהאגדה ידועה... והטקסט של ביאליק הוסיף נופך ספרותי. שוב - תלבו-שות מקסימות, איפור מרשים - ביצוע כתנאים לא קלים.

הרבה עבודה ואהבה הושקעו בפרוייקט הזה, ואני בטוחה שהילדים יזכרו את הסיום של שנת תשמ"ט עוד זמן רב. רק חבל מאוד שמעט הורים זכו לראות את היום הזה של שמחת יצירה.

א נ ג ה

עֵינֵינוּ!

שריפה באבוקדו בית

ביום ב' פרצה שריפה במטע האבוקדו, קרוב למטע הזיתים שלנו. מספר חברים באו ועמלו והשתלטו על השריפה בעזרת כבאי חצור. תנאי העבודה היו קשים מאוד בגלל השרכים הצפופים בין עצי המטע. בשריפה ניזוקו כ-100 עצי אבוקדו וכ-30 עצי זית, בנוסף לציוד השקיה מסויים.

אנו מודים לכל מי שענו לקריאת החירום ובמיוחד לנעורים - שבאים תמיד לעזור ולאלה שנשארו בשטח עד שעת השקיעה, כדי לטפל בכל מוקדי האש שהמשיכו לבעור.

בשם צוות כיבוי-אש
אלן איסטון

ח ש מ ל

(1) אין לחבר קווי חשמל לבתי-הילדים בשעת ההפסקה (ובכלל). הדבר הוא בניגוד לחוק ומסוכן.

(ב) חברים שרגילים להשתמש במזגנים בלי להתחשב במצב היום, מתבקשים לצמצם את השימוש להכרחי בלבד. יש בזבז שצועק לשמים!

רב תודות
לן ו.

*

כרטיסי חנייה ניתן לקבל החל מיום א', 9/7, במזכירות הטכנית, אצל בלה.

חדרי חולים - "פרכז בריאות"

יש כיום המלצה מטעם ועדות הבריאות, החבר המבוגר וההורים להפוך את חדרי החולים שלנו ל"מרכז בריאות", קרי מרכז סיעוד. בדיקת הנושא והסקת המסקנות נעשו יחד עם מדור הקשישים והבריאות של המועצה והתק"ם.

ספציפית מדובר על שיבוי כל הבניין (הורדת קיר המפריד בין החדרים) שיאפשר לשכן 3-4 אנשים באופן קבוע, הזקוקים להשגחה 24 שעות ביממה. עדיין יישארו שני חדרים לחברים הזקוקים גם הם לטיפול והשגחה (כגון אחרי ניתוח, במיוחד כאשר מדובר בכודד) לתקופה זמנית.

הצרכים שלמענם נבנו חדרי החולים השתנו. עם עליית רמת החיים במשך השנים ובעקבות זה רמת הדיור מעדיף החבר להישאר בביתו הוא במצבי חולי רגילים. יחד עם זה, עם אוכלוסייה גדולה מתבגרת, ישנם היום צרכים חדשים. כיום יש מספר הורי חברים הזקוקים להשגחה צמודה - מחר עלולים להיות לנו גם חברים במצב דומה.

אישור לטיפול למען הסבת מטרה חדשה לחדרי החולים יתבקש בקרוב באסיפה. ברור לנו שההצעה הנ"ל היא פיתרון לבעיה מיידית ורק קצה הקרחון של נושא הטיפול בצרכים של אוכלוסיית מתבגרים/מבוגרים. ב-18/9 יתקיים שוב ביקור של אנשי מדור הקשישים של ברית התנועה הקיבוצית. בביקור זה גם ייפגשו עם הוועדות הרלבנטיות ובערב נקיים שיחת חברים שבה נדון על נקודות עקרוניות. פרטים נוספים יופיעו קרוב יותר למועד.

קרול בילגורי

לבריאותך...

בשעה טובה חזרנו לפני שבוע למרפאה הישנה. זאת לא היתה משימה קלה, במיוחד כאשר דווקא באותם הימים גם רות רחמני וגן האחות רחל חלו. אבל עם עזרה של כמה בחורים טובים עשינו זאת - ושוב תודה לכל אלה שנתנו יד. עוד לא הכול מסודר כמו שצריך, אבל למרות הצפיפות - בעיקר בחדר ההמתנה ובחדר המזכירה - נשתדל לשרת את כל הקהל במיטב יכולתנו.

עכשיו עומד בפנינו חודש יולי, חודש קשה למדי:

- (1) דייר ג'ים שלום יחזור רק בעוד שבועיים, כך שאין לנו רופא בשעות הלילה.
- (2) האחות תמי יוצאת לחופשה עד אמצע חודש יולי, כך שהאחות רחל תעבוד לבדה במשך שבועיים. לא יהיה קל ופשוט, לכן אנו מבקשים הרבה סבלנות מכל החברים, הורים של חברים וגם ילדים. אני מקווה שכולם יקבלו זאת בהבנה. רחל תהיה בתורנות רק יומיים בשבוע, כלומר בימי ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, יא, יב, יג, יד, טו, טז, יז, יח, יט, כ, כא, כב, כג, כד, כה, כו, כז, כח, כט, ל. לא תהיה ברירה אלא בשעת הצורך לנסוע למגן-דוד-אדום בחצור.
- (3) התוכנית היתה שהאחות החדשה תעבור לגור כאן בתחילת החודש, אך לצערנו לא קיבלנו דירה מתאימה יותר מוקדם. אביטל - האחות החדשה - ומשפחתה יבואו אלינו באמצע יולי והם יגורו בדירה של משפחת פרנקלין. לכל המשפחה - קליטה מהירה! ולכל החברים אני מאחלת בריאות טובה בכלל, ובפרט בחודש יולי!! עם הרבה שיתוף פעולה והבנה אני תקווה שנעבור את חודשי הקיץ בשלום.

ועכשיו נשאר השאלה - מה קורה עם חדרי החולים?

קודם חשבו שהבניין ישמש בתור מעון-יום לקשישים, במיוחד בשעות הבוקר, כאשר יש הפסקות חשמל. הזמנו כמה מומחים מהמועצה האזורית, על-מנת לקבל הדרכה ועזרה לארגון המקום. התקיימה ישיבה (ראה דף מצורף), אך בינתיים התברר צורך דחוף להעביר שלושה סבים, שזקוקים להשגחה 24 שעות ביממה! השבוע יגיע גם החבר גברוש מהתק"ם ונשמע ממנו הצעות. ברור דבר אחד: יש צורך דחוף להחליט מה -

1. עתיד חדרי החולים

2. איך, מי ואיפה נטפל בחברים אשר חוזרים מבית-החולים אחרי ניתוח או במשך מחלה ממוכשת.

רות גולן

מועצה אזורית הגליל העליון

טל. 06-945611

דאר נע הגליל העליון 10200

21/6/89 (12/3-66)

פגישה בכפר הנשיא

השתתפו:

קרול-מזכירה/ אלן-מרכז ועדת קשישים/ רות-מרכז ועדת בריאות/ מאיר-מרכז ועדת הורים/ תמי-אחות מרפאה/ ריטה-מטפלת/ כוכבה-מטפלת לעתיד/ קלרה-מח' בריאות/ ריטה וגילה מדור לקשישים במ.אזורית.

מטרת הפגישה

להפגיש את הגורמים הקשורים לאוכלוסיה המבוגרת, הורי חברים וחברים, ולהתחיל תהליך של הגדרת הצרכים, על מנת להקל עת תהליך קבלת החלטות בכל הקשור לנושא: בכפר הנשיא היום 31 הורי חברים ו-100 חברים מעל גיל 55, לאחרונה חל שינוי בתפקוד מספר מסוים של הורי חברים אשר דורשים השגחה וטיפול 24 ש' ביממה. התקיימה שיחה על אופן הטיפול בהורי חברים, והחברים עצמם, ואם בכלל יש מקום לבנות תוכנית משותפת היכולה לענות על הצרכים של שתי קבוצות אלה.

בשיחה בדרו את הצרכים ואיך ליעל את הנתונים הנוכחיים לאור המצב הכלכלי הקשה. יש אפשרות לפתוח בקרוב חדרי-חולים היכולים לשתמש כמרכז סעודי או, וגם כמעון יום - דבר שיתן תשובה למספר שעות בלבד. בו בזמן, כפי שכבר צוין, שלפחות 3 הורי-חברים חייבים את ההשגחה במשך 24 שעות. הובהר שבדרך כלל קיימת הפרדה ברורה בין ותיקי הקיבוץ וההורים. היום יש צורך דחוף להבין תקנון מחודש שיענה על הצרכים של אוכלוסיית ההורים והשתתפותם של הבנים, גם אלה שלא גרים במקום. בנוסף לתקנון שיענה עד כמה שאפשר על התפקיד של המרכז הסעודי- מי ובאיזה תנאים מתקבלים שם, קלרה הדגישה את הצורך לשתף את הרופא ואחות המרפאה לגבי כל החלטה על התפקיד של מרכז כזה.

במשך השיחה התברר לכולם ששום החלטה לא תוכל להיות מהירה, ויש לבדוק ולשקול את הצרכים לעומק. דובר גם על הצורך בהקמת ועדת שיקום שהיום לא קיימת בכפר הנשיא, ועל הצורך לבדוק את הצרכים של המועדון התעסוקתי, ולמי הוא מיועד... אנו מאחלות לכם הצלחה בתהליך קבלת ההחלטות, נהיה מוכנות לעזור אם תראו צורך בכך.

ריטה וגילה- מח' הרווח

קלרה - מח' בריאות

מספר חברים, אנשי מקצוע בתחומי הייעוץ האישי והמשפחתי, שמוכנים לתרום למאמץ של כפר הנשיא בהתמודדות הכלכלית-חברתית, החליטו לתת לחברים כמה פרטים אישיים על מקצועותיהם. אחדים מהם כבר עובדים כמשק ובתחנות בחוץ.

הרעיון העיקרי הוא להציע עזרה לפי הצורך ולארגן את סדר הפנייה אליהם. הקבוצה מתכוונת להיפגש פעם בחודש. חברים נוספים שרוצים להשתתף במתן שירות מתבקשים לפנות אל איליין.

הכשרה מקצועית ונסיון מעשי

בוב הארט: ייעוץ ופסיכותרפיה אינדיבידואלית למבוגרים דוברי אנגלית. ייעוץ לאבחון התפתחותי והתנהגותי של ילדים להורים, מורים ומטפלים.

PH.D. פסיכולוגיה קלינית, 1951 בארה"ב; פסיכולוג בצבא ארה"ב - 6 שנים, פרקטיקה פרטית בפסיכותרפיה, 7 שנים; עיסוק ופיקוח באבחון ופסיכותרפיה של פסיכולוגים קליניים. 1971 - רשיון של מדינת ישראל, 1973 - מדריך לאבחון פסיכולוגי ופסיכותרפי של אגודת הפסיכולוגים בישראל; 17 שנים פסיכולוג בקיבוץ.

ג'וליה ניצן: עבודה בתחנת התק"ם באזור כמשך הרבה שנים, גם באדמיניסטרציה, כמו-כן בטיפולים בילדים ובנוער והדרכה להורים ומחנכים. INTAKE

כעת עובדת בבית בתנאים של חינוך וחינוך מיוחד. ייעוץ כללי.

לילה הארט: מרפאה באומנות מוסמכת של אוניברסיטת חיפה. חברה באיגוד הישראלי לגראפיה ע"י יצירה והבעה. תרפיה ע"י אומנות עם ילדים ומבוגרים.

רחל אבידור: עובדת מ-1972 בתחנה לטיפול בילד ובמשפחה, שפעלה בעבר בחסות התק"ם וכעת היא חסות המועצה האזורית.

תחום העבודה: טיפול בילד, הדרכה להורים ולצוותי המחנכים. נוסף לכך יום עבודה בתחום הנ"ל בבית.

שריטה: מ.א. בפסיכולוגיה. נסיון בייעוץ לארגונים במצבים של קונפליקט, שינוי או פירוק ארגוני; ייעוץ בתהליכים קהילתיים, חברתיים; ייעוץ זוגי; קבוצות תקשורת.

איליין: ייעוץ מסייע ויחסי אנוש; יועצת נישואים במסגרת אגודה לאומית לייעוץ נישואים באנגליה. נסיון בעבודה באנגליה וגם בירושלים בקבוצת יועצים.

קורס מתקדם (שנה אחת) של ד"ר לאה בירר כביה"ס לעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים; קורס קצר במדעי ההתנהגות בתל-חי.

חשבתי לנכון לשתף אתכם בלבטים, המלווים את עסקי "החדרים הכפריים" בכפר הנשיא. העדפתי לעשות זאת בצורת מכתב שיחולק בתאי-הדואר ולא ב"דברי הכפר". כתבה ב"דברי הכפר" מוצאת את דרכה אל "הדף הירוק" ו"קיבוץ" ואולי אף רחוק יותר.

החלטנו על נושא התיירות מתוך צו השעה, המאלץ אותנו להוסיף להכנסות המשק. נדמה לי, שהחברים קיבלו את זאת ברצון וכולם הבינו שאכן יש ליזום מקורות חדשים להכנסות. ענף התיירות מבוסס בעיקר על שלושה גורמים: שירות מעולה, תנאי לינה ואכילה נאותים ועמידה בתחרות בשוק... כלומר, מחירים אטרקטיביים. האנשים שפונים אלינו אינם רוצים לבלות בבתי-מלון מפוארים ומחפשים את האווירה הכפרית, הפשוטות. יחד עם זאת הם רוצים את התמורה המלאה לכספם - נוחיות, נקיון, אפשרויות בילוי בבריכה ובפארק, סיורים בסביבה ואוכל טוב, המוגש בצורה המניחה את הדעת.

ההזמנות זורמות ובחודשי יולי-אוגוסט תהיה תפוסה גדולה. במונחים כספיים - הכנסה של כ-30,000 ש"ח, ואם התפוסה תגדל, זה יהיה למעלה מזה. אין אלה סכומים אגדתיים, אך לגזבר זה חשוב, כיוון שהכול במזומן. רבים מהמבקרים רוצים מלבד ארוחת הבוקר, הכלולה במחיר, לסעוד ארוחות אחרות וזה, כמובן, מגדיל את ההכנסות.

רוב האנשים שביקרו אצלנו היו כה מרוצים שהביאו משפחות אחרות ואנו בתהליך של בניית מוניטין, שהוא "עמוד התווך" של כל העסק. ואני חוזר ומדגיש: תיירים יבואו, כי אצלנו זה טוב, יש טיפול נאות ומרגישים רצויים. זה דורש, כמובן, יחס טוב, אוהד ומבין מצד החברים ולא רק מהצוות המטפל בתיירים.

ביום שישי האחרון קרה מקרה מצער. משפחה עמדה בתור לאוכל ומכיוון שלא התמצאו, שאלו שאלות למחלקת המנות, ותשובה לא קיבלו, אך צעקות כן. למוחרת אותה משפחה, כשבילתה בבריכת השחייה, גורשה ע"י חברים מהמקום בדשא, שבו התמקמו. אין אני שוטר ובוודאי לא אוכל לאתר את נוי שהתנהג בצורה מחפירה זו וגם לא לוודא, אם הסיפור בכלל נכון. אני רק יכול לפנות לחברים ולהדגיש את חשיבות הנושא. הוא תלוי בנו. למען בניית שם טוב צריכים לעמול קשה - שם רע אפשר לקבל בן רגע וזה מתפשט במהירות עצומה.

הסידורים בחדר-האוכל רחוקים מלהלהיב. אין מספיק כיסאות טובים, אין מספיק צלוחיות. ביום שישי זה המצב היה קשה במיוחד, בגלל צביעת חדר-האוכל. אנו מנסים לפתור את הבעיה ע"י רכישת כיסאות ושולחנות; לרכז את התיירים לארוחת-בוקר בפינה מיוחדת של חדר-האוכל; לסדר חבר מיוחד בתורנות, שילוה את התיירים וישגיח "שלא יאונה להם כל רע". מספר חברים הציעו, שנחלק לכל תייר תג מזהה. אני הייתי עד כה נגד סימון מיוחד, אך ברור לי שיש בעיה ויש למצוא פתרונות. אך עם כל הסידורים שננהיג כדי להקל על כולנו, נשאר דבר בסיסי והוא היחס שלנו לאורחים שבאים אלינו בתשלום והרוצים שירות מעולה.

רציתי, כאמור, לשתף אתכם בלבטינו. הצעות תתקבלנה בברכה.

ראש הצוות
ישראל אבידור

NEWS of the WEEK *****

- # First of all a big Mazal Tov to the 9 children and their families who are celebrating their Barmitzvah this weekend.
The children are: Ayal Katz, Dotan Maayan, Dotan Konigis, Moran Amit, Odded Katz, Raviv Pearlson, Roni Wagner, Rinat Oren, Sharon Goldberg.
The ceremony and show will be at 8.p.m. on Saturday at the amphitheatre. The Shul service will take place at 9 a.m. on Saturday morning in the childrens' moadon. There is air-conditioning there and so will be much cooler and more comfortable.
- # On Monday afternoon a fire broke out in the Avocado and about 100 Avocado trees and 30 olive trees were damaged. Alan Easton and the fire-fighting team thank all those who come to help put out the fire, working for several hours in the extreme heat.
- # Harold & Evelyn's request for a year's leave from the kibbutz was accepted by the general meeting and they will soon be off to Johannesburg where Harold's family live. We all hope to see them back in our midst by the end of their year or before!
- # Carmi & Co. have finished painting around the offices etc. underneath the dining-room and the results are very impressive. They have now begun painting the old section of the dining-room.
- # Our children are all on holiday now and spend their time working, watching T.V., participating in special holiday programmes, and generally being lazy. We hope they have enough activities to keep them out of mischief. Some of the older children, grades 11 and 12 are busy rehearsing an end-of-year play which Dudu is producing.
- # It was good to see Alex & Yael Winkler and their two little boys who were here on holiday from the States.
- # The '30 + ' club, which is housed in the new shelter next to the kindergarden, opened last week, and will open every Wednesday evening and Saturday afternoon. Donations for the club were received from Danny Namali and Yoni Ben-Chaim. Many thanks.
- # Our children's swimming teams returned from Amiad with lots of personal and group certificates. Keep it up kids!
- # Our youngsters have started their own vegetable patch, near the football field, in order to earn some money to pay for driving licences and other expenses which the kibbutz cannot afford at the present time.
- # The electricity-saving venture is doing quite well and Shmuel Hatzor thanks everyone for their cooperation and understanding. We hope those of you who are at home most of the day are not 'suffering' too much. And, while we're on the subject of electricity, we are all requested to use our air conditioners only when absolutely necessary and to remember to switch them off when we go out.
- # There has been a recommendation from the Heath, Older Members, and Parents' committees to transform the previous 'sick bay' into a "Health centre". There are various suggestions and meetings are being held as to how to go about this. You will hear more in due course.

- and A N N I V E R S A R I E S **

- 10.7. Yehudit & Kenny Whitham
Dorit & Mickey Chait
Michal & Yaakov Dadosh
- 13.7. Annette & Chaim Maayan
Becky & Eric Erenberg
- 14.7. Dalya & Roy Boskila

[illegible]

The film is very powerful and moving and has some very 'difficult' scenes, so be prepared. The film is in French with Hebrew sub-titles.

S H A B B A T S H A L O M and a good week to everyone.

P.S. Because of the
Barmitzvah on Saturday,
the film will be shown on
Friday night.

